

Öpüyorum Kocaman

Can Koç

Ne zaman kokunu duysa burnumun elleri
Çekiyor ciğerine basıyor yaraya buz gibi
Ne garip insanın adı gibi bildiği şeyleri
Gün gelip yok sayması hiç olmamış gibi

Kendimi uyuşturmasam da
Ben eski ben olmasam da
Aklımda artık olmasa da
Sesin, gülüşün
Öpüyorum kocaman

Kendimi uyuşturmasam da
Ben eski ben olmasam da
Aklımda artık olmasa da
Sesin, gülüşün
Gidiyorum buradan

Her gece yanındaki boş yastığa uzanıp
Ellerim arıyor eskiyi çok özlemiş gibi
Ne garip insanın adı gibi bildiği şeyleri
Hatırlamaya çalışırken siyaha bürünüp gitmesi

Kendimi uyuşturmasam da
Ben eski ben olmasam da
Aklımda artık olmasa da
Sesin, gülüşün
Öpüyorum Kocaman

Kendimi uyuşturmasam da
Ben eski ben olmasam da
Aklımda artık olmasa da
Sesin, gülüşün
Gidiyorum buradan